

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1324/06
05.07.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Slijepčevića, predsednika veća, Slobodana Spasića, Ljiljane Ivković-Jovanović, Nadežde Radević i Snežane Andrejević, članova veća, u pravnoj stvari tužilje - protiv tužene AA, koju zastupa AB, advokat, protiv tuženog - protivtužioca Grada Beograda, čiji je zakonski zastupnik Gradski javni pravobranilac, Beograd, radi utvrđenja i iseljenja, odlučujući o reviziji tuženog - protivtužioca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.br.8214/05 od 13.7.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 5.7.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Revizija tuženog protivtužioca SE USVAJA, pa se presuda Okružnog suda u Beogradu Gž.br.8214/05 od 13.7.2005. godine, preinačuje tako što se žalba tuženog - protivtužioca usvaja i presuda Četvrtog opštinskog suda u Beogradu P.br.1851/02 od 24.3.2005. godine, preinačuje tako što se odbija tužbeni zahtev tužilje protivtužene, a usvaja protivtužbeni zahtev tuženog - protivtužioca, pa se obavezuje tužilja - protivtužena AA da se iseli sa svim licima i stvarima iz stana BB i ispražnjen od svih lica i stvari preda tuženom protivtužiocu na slobodno korišćenje i raspolaganje u roku od 15 dana pod pretnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Četvrtog opštinskog suda u Beogradu P.1851/02 od 24.3.2005. godine, stavom prvim izreke utvrđeno je da tužilja protivtužena AA posle smrti prethodnog nosioca stanarskog prava, njenog šticićenika pok. PP, kao njegov staralac i dugogodišnji član porodičnog domaćinstva, je stekla pravo zakupa na neodređeno vreme na stanu BB, u kome će stanovati sa članovima svog porodičnog domaćinstva i to suprugom VV i sinom GG, te da ova presuda ima služiti tižilji kao osnov za zaključenje ugovora o zakupu navedenog stana, što je tuženi protivtužilac Grad Beograd dužan da prizna i trpi. Stavom drugim izreke odbijen je protiv tužbeni zahtev tuženog protiv tužioca grada Beograda kojim je tražio da se tužilja protiv tužena AA, iseli sa svim licima i stvarima iz stana BB, i da ga ispražnjenog od svih lica i stvari preda tuženom protiv tužiocu na slobodno korišćenje i raspolaganje, kao neosnovan. Stavom trećim izreke rešeno je da svaka stranka snosi svoje troškove.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž.br.8214/05 od 13.7.2005. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tuženog protivtužioca i potvrđena je navedena prvostepena presuda Četvrtog opštinskog suda u Beogradu.

Blagovremenom i dozvoljenom revizijom tuženi protivtužilac pobija drugostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu drugostepenu presudu u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku revizijski sud je našao da je revizija osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, niti bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje se ukazuje u reviziji, obzirom da su u pobijanoj presudi navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. Međutim, drugostepeni sud je na utvrđeno činjenično stanje u prvostepenoj presudi, pogrešno primenio materijalno pravo kada je žalbu tuženog protiv tužioca kao neosnovanu odbio i potvrdio prvostepenu presudu.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tuženi protivtužilac Grad Beograd je nosilac prava raspolaganja i davalac na korišćenje stana BB. Nosilac stanarskog prava na ovom stanu bio je sada pok. PP, po ugovoru o korišćenju stana zaključenim 1994. godine. U tom ugovoru, kao članovi njegovog porodičnog domaćinstva uneti su tužilja AA i njen suprug VV i sin GG. Tužilja je živela u predmetnom stanu sa nosiocem stanarskog prava od 1979. godine pa do njegove smrti (PP je umro 1995. godine). Na osnovu rešenja centra za socijalni rad Opštine Stari Grad od 20.9.1979. godine, pok. PP je bio šticićenik tužilje. Tužilja je, kao njegov staratelj, sa svojom porodicom živela u spornom stanu i sve vreme brinula o svom šticićeniku koji je bio potpuno lišen poslovne sposobnosti. Tužilja nije rešila svoje stambeno pitanje u preduzeću u kome je radila.

Na osnovu navedenih činjenica, nižestepeni sudovi su zaključili da se radi o dugogodišnjoj zajednici života i stanovanja koja, iako se ne radi o krvnim srodnicima, u svemu je bila identična porodičnoj zajednici. Iz tih razloga sudovi su našli da je tužbeni zahtev tužilje osnovan, a da protivtužbeni zahtev tuženog nije osnovan, pa je odlučeno kao u izreci prvostepene presude. Pobijanom drugostepenom odlukom žalba tuženog protivtužioca je odbijena kao neosnovana i navedena prvostepena presuda potvrđena.

Osnovano se u reviziji ističe da je materijalno pravo pogrešno primenjeno. Prema odredbama člana 34. stav 1.

tačka 1. Zakona o stanovanju ("Službeni glasnik RS", br. 50/92), ugovor o zakupu društvenog stana prestaje smrću zakupca. Članom 34. stav 1. navedenog Zakona propisano je da u slučaju smrti zakupca ili njegovog iseljenja iz stana, zakupac na tom stanu postaje član porodičnog domaćinstva koji je nastavio da koristi taj stan, po sledećem redosledu: bračni drug, dete rođeno u braku, van braka, usvojeno i pastorče. Ako u stanu nije ostao niko od ovih članova porodičnog domaćinstva zakupac postaje roditelj zakupca, roditelj njegovog bračnog druga ili lice koje je zakupac dužan po zakonu da izdržava ako je stanovao u tom stanu i nema rešenu stambenu potrebu.

Okolnost što ugovor o korišćenju stana sadrži, pored ostalog, i lica koja će koristiti stan (tužilja sa sinom i suprugom), kao i činjenica da je postojala dugogodišnja zajednica života sa nosiocem stanarskog prava, ne ukazuje da je tužilja postala član porodičnog domaćinstva da bi po tom osnovu postala zakupac na tom stanu. Tužilja nema svojstvo člana porodičnog domaćinstva i stoga ne može steći pravo zakupa nezavisno što je imala status staraoca nosioca stanarskog prava i sa istim živela u stanu.

Iz navedenih razloga, revizija tuženog protivtužioca kao osnovana usvojena i nižestepene presude na temelju odredbe člana 407. stav 1. ZPP, preinačene, pa je odlučeno kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Dragiša Slijepčević, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz